ložení písemnosti aneb ústní udělení plné moci do zápisu je zásadně přípustno, nemohlo by se v takovém případě použíti ustanovení stanov o podepisování písemností.

Z toho plyne, že toto na konci uvedené ustanovení nemá toho smyslu, že by výhradně upravovalo, kdo má zastupovati spolek. Proto je třeba přiznati samému předsedovi spolku právo zastupování. Je-li však předseda spolku oprávněn jej sám zastupovati a jeho jménem uděliti ústně advokátu plnou moc, nelze mu upříti právo podati za spolek písemnou žalobu a uděliti advokátu písemně plnou moc k zastupování spolku.

Podal-li tedy v tomto případě za spolek »U. H. v U.« soukromou žalobu pro přečin pomluvy jeho předseda a zmocnil-li tento advokáta k zastupování spolku v trestním řízení, bylo vyhověno ustanovení § 16, odst. 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. a žaloba byla podána oprávněnou osobou. Opačný výrok odvolacího soudu je mylný a zmatečný ve smyslu § 385, čís. 1 c) tr. ř.

Čís. 5836.

Padelanie verejnej listiny je dokončené úmyselným vyhotovením padelku, keď z toho vznikne alebo môže vzniknúť niekomu právna ujma; k naplneniu skutkovej podstaty § 391 tr. zák. je tedy potrebné, aby tu bola aspoň možnosť právnej ujmy, ktorá nastane pravidelne až upotrebením padelanej listiny.

(Rozh. zo dňa 3. marca 1937, Zm IV 80/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným zo zločinu padelania verejných listín, zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného B.

Z d ô v o d o v :

Zmätok podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. vytýka obžalovaný B. preto, že odvolací súd uznal ho vinným dvojnásobným účastenstvom na zločine padelania verejnej listiny podľa §§ 69, čís. 1, 391 tr. z., hoci vraj je tu daný dôvod vylučujúci zavedenie trestného pokračovania podľa § 105, čís. 3 a § 106, čís. 4 tr. z., keďže vysvedčenia boly padelané už v roku 1930, kedy boly vraj trestné činy dokončené (predložené úradu boly v roku 1933) a k zavedeniu trestného pokračovania došlo až v roku 1936, teda po uplynutí 5 ročnej premlčacej doby.

Zmätočná sťažnosť je bezdôvodná.

Padelanie verejnej listiny je dokončené úmyselným vyhotovením padelku, keď z tohoto v z n i k n e alebo m ô ž e v z n i k n ú ť niekomu právna ujma, a nevyžaduje sa k dokončeniu tohoto činu i použitie padelanej listiny. K dokončeniu tohoto činu a k naplneniu jeho skutkovej podstaty je však p o t r e b n é, aby tu bola daná aspoň m o ž n o s ť p r á v n e j u j m y, ktorej keď niet, neľze hovoriť vôbec o trestnom čine.

Otázku, kedy nastane možnosť právnej ujmy pre niekoho, treba riešiť so zreteľom na konkrétny prípad.

V tomto prípade možnosť právnej ujmy nenastala, dokiaľ listiny boly v uschovaní obžalovaného B. a neboly ním upotrebené, lebo právna ujma mohla nastať teprv uplatňovaním práv na základe týchto listín a toto záležalo len na ňom samom, keďže išlo o vysvedčenia, týkajúce sa len jeho osoby a keďže iná osoba nemohla týchto listín upotrebiť.

Hoci tedy vysvedčenia dospelosti pre obžalovaného boly padelané už v r. 1930, ale boly ním upotrebené pripojením ku žiadosti o miesto štátneho učiteľa teprv v r. 1933, možnosť právnej ujmy v tomto prípade nastala teprv v r. 1933, len vtedy boly uskutočnené všetky složky skutkovej povahy zločinu padelania verejnej listiny a teprv od tejto doby mohla začať lehota k premlčaniu trestného činu.

Preto odvolací súd nezavinil zmätok podľa § 385, č. 1 c) tr. p., keď v tomto prípade neshľadal dôvod vylučujúci zavedenie trestného pokračovania podľa § 105, č. 3 a § 106, č. 4 tr. z. Zmätočná sťažnosť obžalovaného B. je tedy bezzákladná a bola zamietnutá podľa 1. odst. § 36 por. nov.

Čís. 5837.

Vlastnický poměr obce k domu není důvodem ochrany podle § 68 tr. zák. pro orgán městské policie, urovnávající podle příkazu městského radního v domě tom výstup mezi nájemníky; ochrany té nepožívá orgán takový ani s hlediska výkonu místní policie, bylo-li obstarávání veřejné bezpečnosti v místě, kde došlo k jeho zákroku, přeneseno na státní bezpečnostní stráž.

(Rozh. ze dne 6. března 1937, Zm I 533/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného A. do rozsudku krajského soudu, jímž stěžovatel uznán byl vinným přestupkem proti veřejným zřízením a opatřením podle § 312 tr. z., zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a přikázal věc okresnímu soudu, aby pokračoval v řízení o žalobě M. proti A. pro §§ 1 až 3 zák. o ochraně cti, čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Z důvodů:

Zmateční stížnosti, napadající rozsudek z důvodu zmatku čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř., nelze upříti oprávnění.

Napadený rozsudek bere po stránce skutkové za prokázáno, že se obžalovaný nesnáší se spolunájemníky v obecním domě, dělá schválnosti a vyvolává různé výstupy. Dne 18. února 1935 si stěžovala nájemnice L. městskému policistovi M., že jí obžalovaný nadával. M. se na to odebral z příkazu člena městské rady a policejního inspektora N. do domu, aby obžalovaného napomenul a zjistil, pokud stížnosti jsou oprávněny, a byl při svém zákroku obžalovaným uražen skutkem a slovem.

Že M. v tomto případě požíval ochrany § 68 tr. z., dovodil rozsudek z toho, že jmenovaný je definitivním podúředníkem ve sboru městké policie, pod přísahou a fungoval jako orgán městské policie v obecním domě.